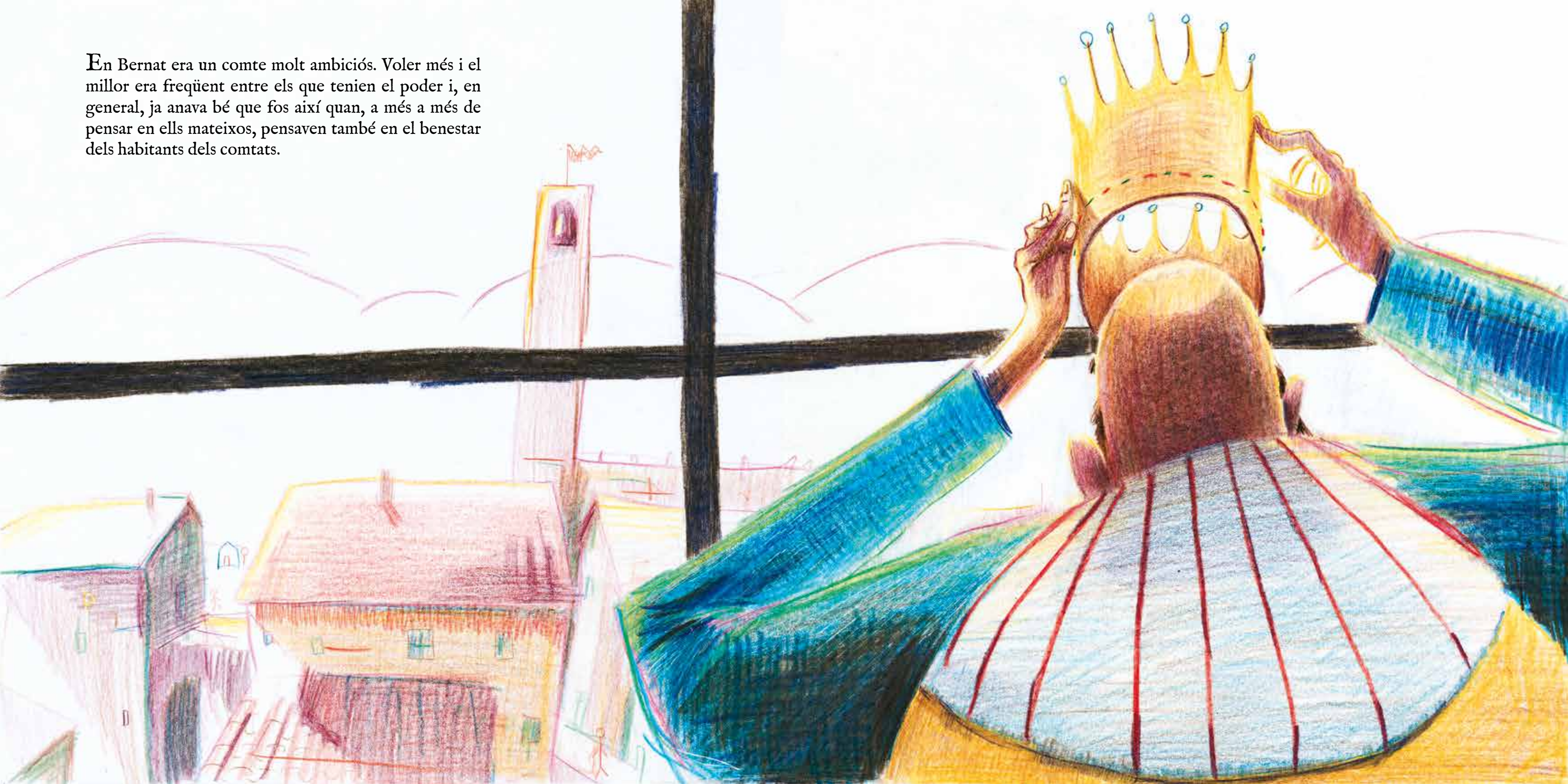

En Bernat era un comte molt ambiciós. Voler més i el millor era freqüent entre els que tenien el poder i, en general, ja anava bé que fos així quan, a més a més de pensar en ells mateixos, pensaven també en el benestar dels habitants dels comtats.

Al comtat de Besalú s'hi estava molt bé ja que en Bernat volia que el seu comtat fos un lloc ben pròsper on tothom es volgués quedar i progressar. Estava sempre a punt per lluitar i defensar els seus drets i els dels seus habitants, i ho feia amb tanta esma que fins i tot li van arribar a dir Tallaferro!

En Bernat de Besalú també era tossut. Això tenia el seu costat bo i el seu costat dolent però ningú pot negar que era un gran estratega i que tenia una bona visió de futur. Els artesans obrien negocis, els comerciants expandien els seus i els pagesos conreaven més i millors terres. Arreu abundava el bestiar i, en general, els béns proliferaven i les riqueses es multiplicaven.

Tot anava d'allò més bé fins que el comte Bernat va emprendre aquell viatge a Roma. Mira que era un viatge llarg i complicat anar fins allà. Però el Papa de Roma tenia molt més poder que els comtes i, fins i tot, encara més que alguns reis!

En Bernat volia diversos privilegis que només ell li podia concedir: arranjar esglésies i monestirs per tenir comunitats religioses més fortes i riques, una relíquia de la vera creu i, encara més, poder governar un bisbat propi!

Així va ser com va marxar cap a Roma amb un petit seguici, portant ben bé les coses justes que li calien pel viatge i amb la intenció de no quedar-s'hi ni un dia de més, tot i que a Roma sempre passaven coses interessants i era un lloc molt entretingut per visitar.

